

Aan de minister van Veiligheid en Justitie
Aan de woordvoerders voor V&J in de Tweede Kamer

E-mail: ministervanvenj@minvenj.nl

E-mail: cie.vj@tweedekamer.nl

Briefnr.15/35/DG/LW

Den Haag, 30 september 2015

Betreft: Wet op de Partneralimentatie

Geachte minister, kamerleden,

Op 19 juni 2015 is er een nieuw wetsontwerp voor Partneralimentatie ingediend bij de Raad van State. In de lidorganisaties van de Nederlandse Vrouwen Raad is met belangstelling kennis genomen van de voorgenomen veranderingen en er is flink over gediscussieerd. We willen u graag op de hoogte brengen van de gedachten binnen de NVR over de voorgenomen wijzingen op deze wet.

Gedeelde visie.

Als we kijken naar de visie van de indieners dan kan de NVR zich vinden in het uitgangspunt dat we toe moeten naar een samenleving waarin vrouwen en mannen in hun eigen onderhoud moeten kunnen voorzien. Het afbouwen van partneralimentatie past daarbij: Het huwelijk is geen verzekering tegen inkomensverlies door het verrichten van onbetaalde zorgarbeid. Beide partners worden geacht in hun eigen onderhoud te kunnen voorzien, tijdens en na hun huwelijk.

Kans op meer gescheiden vrouwen in de bijstand

Wat zijn de feiten? In 2013 werden er 75000 huwelijken gesloten en waren er 35000 scheidingen. Bij 16,6% van de scheidingen werd alimentatie voor de vrouw toegewezen en bij 0,9% voor de man. Van de vrouwen is 50% na de scheiding economisch zelfstandig d.w.z. dat deze vrouwen minimaal € 900,- per maand verdienen. Van de vrouwen krijgt 33% na scheiding gedeeltelijk of volledig bijstand. Van de kinderen die zijn betrokken wordt 75% toegewezen aan de moeder, 20% woont afwisselend bij de moeder en haar partner. De hoogte van de partneralimentatie ligt gemiddeld rond de € 400,- per maand. (NRC, 21 juni 2012, pag.5, Bron:CBS, Nidi). De alimentatieplichtige kan het bedrag van de belasting aftrekken, de alimentatiegerechtigde betaalt er belasting over.

De feiten geven aan dat de helft van de vrouwen tijdens én na het huwelijk anno 2015 financieel niet voor zichzelf kan zorgen. Als belangrijkste reden geven vrouwen dat ze minder zijn gaan werken om voor de kinderen te zorgen. Dat betekent minder eigen inkomen én minder pensioenopbouw voor de langere termijn. De boodschap aan vrouwen dat ze meer (betaald) werk moeten zoeken gaat niet gepaard met de boodschap aan mannen dat ze meer (onbetaald) moeten gaan zorgen. Zolang dat zo is zal de realisering van de nieuwe voorstellen leiden tot meer gescheiden vrouwen in de bijstand i.p.v. meer financieel onafhankelijke vrouwen. Gescheiden vrouwen worden in het nieuwe wetsvoorstel minder afhankelijk van hun ex-partner maar meer van de overheid. Is dat wenselijk?

De NVR ziet hierin extra taken voor de gemeenten: In het lokale armoedebeleid vragen we speciaal aandacht voor vrouwen met een laag inkomen met name voor vrouwen met kinderen in de bijstand.

We vragen om voorzieningen voor vrouwen, die na hun scheiding, scholing en begeleiding nodig hebben om terug te komen op de arbeidsmarkt of om een beter betaalde baan te krijgen.

Samenhangend overheidsbeleid voor economische zelfstandigheid en taakverdeling

Wij dringen er bij het kabinet op aan om een samenhangend en interdepartementaal beleid te voeren, gericht op een betere verdeling van betaald en onbetaald werk over vrouwen en mannen. Indien dit beleid succesvol is zal dit tot gevolg hebben dat er minder een beroep op partneralimentatie gedaan zal worden. In de aanloop naar een samenleving met meer economische zelfstandigheid van beide partners kan gedacht worden aan een gefaseerd terugbrengen van de maximumtijd voor partneralimentatie van 12 jaar naar 5 jaar. Dan kunnen gehuwden zich langer voorbereiden op het actief worden of blijven op de arbeidsmarkt. Tegelijkertijd kunnen partners met kinderen en werkgevers zoeken naar een betere balans tussen betaald en onbetaald werken voor alle ouders.

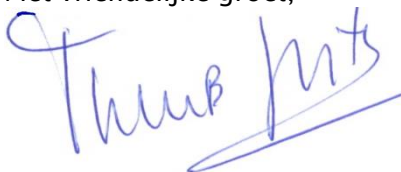
Publiekscampagne

De NVR beveelt de overheid aan om een publiekscampagne te initiëren waarin:

- a. Partners worden aangemoedigd om beiden actief te blijven op de arbeidsmarkt ook als er kinderen komen;
- b. Partners worden aangemoedigd om beiden een actieve rol te spelen in de zorg voor de kinderen.
- c. Werkgevers worden aangemoedigd om werknemers met zorgverantwoordelijkheid in staat te stellen om flexibel te werken, ouderschapsverlof op te nemen, tijdelijk minder uren te werken e.d. zonder hun kansen op doorgroeien, promotie en vaste aanstelling daarmee te verspelen.

De NVR vindt in deze discussie het belang van kinderen essentieel. Het is voor kinderen maar ook voor ouders van belang dat er geen jarenlange strijd tussen ouders wordt gevoerd na een scheiding, over partneralimentatie en het al dan niet betalen ervan. We zijn graag bereid mee te denken en geven, vanuit de expertise uit de achterban van de NVR, graag suggesties met als doel een meer ontspannen situatie tussen ex-partners. Dit is in het belang van alle betrokkenen bij een scheiding.

Met vriendelijke groet,

Dorenda Gerts

Voorzitter Nederlandse Vrouwen Raad